

Mál nr. 276/2024

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs.

Vátryggingartaki ábyrgðartryggingar (X)

Skaðabótaábyrgð.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 23. júlí 2024.
2. Bréf V dags. 26. ágúst 2024 ásamt fylgiskjöllum.
3. Viðbótarathugasemdir M dags. 2. september 2024.
4. Viðbótarsvör V til nefndarinnar dags. 19. september 2024.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að X hafi sinnt framkvæmdum á þaki húseignar M. Búið hafi verið að leggja og festa þakpappa þegar óvænt gerði norðan hvassviðri með mikilli úrkomu hinn 20. september 2023. Spáð hafi verið norðanátt með mikilli úrkomu en veður hafi verið til muna verra en spáð var. Starfsmenn X hafi fest pappann niður með aukafjöllum en vegna veðurofsans hafi það ekki dugað til. Hafi pappinn rifnað á a.m.k. tveimur stöðum og það leitt til talsverðs vatnsleka. Hafi starfsmenn X sannfært M um að ábyrgðartrygging X tæki til tjónsins. V hafi hins vegar tjáð starfsmönnum X að tjónið félli undir Náttúruhamfaratryggingar Íslands (NTÍ). Hafi starfsmenn X staðið í þeirri trú að fulltrúi V mundi koma málinu í réttan farveg þar. Þrátt fyrir tíð samskipti M við X hafi engar frekari fréttir borist, en hinn 2. júlí 2024 hafi M sjálfur hringt í NTÍ. Þá hafi hann fengið þær upplýsingar að málið hefði aldrei verið sent þangað auk þess sem NTÍ tryggi ekki tjón af völdum ofsaveðurs, rigningar eða foks. Hefði fulltrúa V átt að vera fullljóst um það. Hinn 18. júlí 2024 hafi M svo fengið tölvupóst frá V þar sem fram kom að bótaábyrgð væri hafnað. Það hafi tekið meira en níu mánuði að fá þau svör og á þeim tíma hafi tjónið ágerst en ráðleggingar vátryggingafélaga séu að leggja ekki í lagfæringar fyrr en niðurstaða fáið í tjónamálum. M vísar þeirri spurningu til nefndarinnar hvort V beri annars vegar að greiða bætur vegna málsins og hins vegar hvort töl á málinu og vinnubrögð V í því séu viðunandi.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að svo bótaskylda stofnist þurfi M að sýna fram á að saknæm og ólögmat háttsemi starfsmanna X hafi leitt til tjónsins. Af fyrirbyggjandi gögnum verði ekki ráðið að starfsmenn X hafi sýnt af sér saknæmt athafnaleysi eða gáleysi í tengslum við frágang á þakinu. Þvert á móti hafi þeir fest þakpappann með aukaspýtum til að varna leka. Ekkert í gögnum málsins bendi þá til þess að frágangur pappans hafi verið óvenjulegur eða honum ábótavant. Um óhappatilvik hafi verið að ræða sem ekki sé bótaskyld úr vátryggingu X en megi rekja til þeirra ófyrirsjáanlegu breytinga sem urðu á veðri frá því sem spáð var. Hvað varði NTÍ virðist þá hafa verið um misskilning að ræða en V fari aldrei með mál tjónþola fyrir NTÍ. Hvað varði mögulegar auknar skemmdir hafi M þá borið, til samræmis við ákvæði almennra skilmála V, að gera allt í hans valdi til að takmarka tjón sitt.

Í viðbótarathugasemdum sínum tekur M fram að honum finnist um skritinn misskilning að ræða hvað varði samskipti við NTÍ og gerir athugasemdir við að V hafi ekki fært fram nánari rök fyrir því í hverju hann hafi falist.

Álit.

Almennar sönnunarreglur í skaðabótarétti gera ráð fyrir því að sá sem heldur því fram að annar beri skaðabótaábyrgð á tjóni sínu beri sönnunarbyrði um að skilyrði slíkrar ábyrgðar séu uppfyllt. Það hvílir því á M að sýna fram á að hann hafi orðið fyrir tjóni sem megi rekja til saknæmra athafna eða athafnaleysis X eða starfsmanna þess eða annarra atvika eða aðstæðna sem X verði gert að bera skaðabótaábyrgð vegna. Óumdeilt virðist að veður hafi orðið mun verra en búist var við. M hefur ekki sýnt fram á að viðbrögð X, þ.e. að bregðast við veðurspá með því að festa þakpappann með aukafjöllum, hafi verið ónæg miðað við það veðurfar sem von var á, eða að frágangur á þaki fasteignar hans hafi með öðrum hætti verið ófullnægjandi eða í andstöðu við hefðbundið verklag. Verður M að bera hallann af sönnunarskorti hvað það varðar og er því óhjákvæmilegt að hafna kröfu hans um bætur úr ábyrgðartryggingu X.

Hvað varðar samskipti við NTÍ þá liggur fyrir að sú stofnun starfar til samræmis við lög nr. 55/1992 um Náttúruhamfaratryggingu Íslands. Samkvæmt 4. gr. þeirra laga vátryggir NTÍ gegn beinu tjóni af völdum eldgosa, jarðskjálfta, skriðufalla, snjóflóða og vatnsflóða. Ljóst er að tilvikið sem hér um ræðir fellur ekki undir þá skilgreiningu og að því hafi bótaskylda NTÍ í raun aldrei komið til greina.

M vísar til þess að V hafi veitt starfsmönnum X rangar upplýsingar hvað NTÍ varði. Þá kemur fram í tjónstilkynningu X til V, dags. 2. júlí 2024, að starfsmanni X hafi í þrígang sagt að málið væri í „ferli“, og að hann hafi verið í góðri trú um að málið væri í réttum farvegi. Engin frekari gögn um þessi samskipti X við V, eða nánari lýsing X á þeim, liggja fyrir nefndinni. Í svari V við fyrirspurn nefndarinnar varðandi þau samskipti sem áttu sér stað frá tjónsdegi og fram til 2. júlí 2024, kemur fram að V hafi verið í samskiptum við X en ekki eru veittar frekari upplýsingar um eðli eða inntak þeirra samskipta. Lýsingu X, eins og hún kemur fram í fyrrgreindri tjónstilkynningu, en engin frekari gögn er þetta varðar eru fyrirbyggjandi, hefur því ekki verið hnekkð eða mótmælt af hálfu V sem í andsvörum sínum tekur fram að um „misskilning“ hafi verið að ræða. Framangreint bendir að mati nefndarinnar til þess að úrvinnslu tjónsins og þjónustu vegna þess kunni að hafa verið að einhverju leyti ábótavant af hálfu V, að því er varðar málshraða og upplýsingagjöf. Ekki er þó sýnt fram á að X hafi orðið fyrir tjóni vegna þess og er þá jafnframt litið til þess að tjónþola ber skylda til að takmarka tjón sitt eins og kostur er.

Samkvæmt öllu framansögðu er óhjákvæmilegt að hafna kröfu M.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 24. september 2024.
rafræn undirskrift

Sóley Ragnarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir